

Η Μαρία Ρεζάν και η Αυτοδιάθεση

Δεν θα σχολιάσουμε την επίσκεψη της κ. Ρεζάν στο κατοχικό καθεστώς του Ντενκτάς τη στιγμή που οι Έλληνες κάτοικοι του Βορείου κατεχομένου τμήματος της Κύπρου έχουν σφαγιασθεί και διαωθεί και δεν μπορούν ούτε καν να επισκεφθούν τον τόπο που γεννήθηκαν. Θυμίζουμε απλώς ότι την εποχή της Χούντας στην Ελλάδα ή της δικτατορίας του Φράνκο στην Ισπανία, εθεωρείτο καθήκον κάθε συνειδητοποιημένου και ευαίσθητου δημοκράτη να μην επισκέπτεται αυτές τις χώρες. Πόσο μάλλον που εκτός από το φασιστικό καθεστώς του Εβρέν στην Τουρκία έχουμε επί πλέον και ένα κατοχικό καθεστώς στην βόρεια Κύπρο που έχει δολοφονήσει και εκτοπίσει τους Έλληνες κατοίκους από τον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

Θα σταθούμε σε ένα μόνο σημείο της συνέντευξης της κ. Ρεζάν: «Αφήστε με να σας βεβαιώσω πως δεν υπάρχει ούτε ένας από τα εννιά εκατομμύρια Έλληνες που πιστεύει σήμερα –ή θέλει– την Ένωση». Αυτές τις διαβεβαιώσεις έδωσε η κ. Ρεζάν στον Εκπρόσωπο του κατοχικού καθεστώτος Ρ. Ντεκτάς, αυτές διάβασαν οι Έλληνες αναγνώστες του Περιοδικού ΕΝΑ (τεύχος 29.5.86).

Απευθυνόμαστε και μεις στην κ. Ρεζάν:

Πώς έτσι επιπόλαιο δημιουργείτε εντυπώσεις για ένα τόσο βασικό θέμα και πώς επιβάλλετε απόψεις στον ελληνικό λαό με το έτσι με το πώς.

Ρωτήσατε κ. Ρεζάν και τα 9 εκατομμύρια των Ελλήνων για να είστε τόσο σίγουρη.

Το αίτημα της Αυτοδιάθεσης-Ένωσης της Κύπρου ήταν και είναι η ζώσα πραγματικότητα του Ελληνισμού.

Και σήμερα παρά τον αποπροσανατολισμό και την αλλοτρίωση δεκάδες σωματεία, φοιτητικές συσπειρώσεις, συνδικαλιστικές οργανώσεις και άλλες οργανωμένες καταστάσεις έχουν ως βασικό άρθρο στο καταστατικό τους το αίτημα της Αυτοδιάθεσης-Ένωσης. Τελευταία στη συζήτηση της Βουλής των Ελλήνων για το φάκελλο της Κύπρου, ο εκπρόσωπος της ΕΔΑ κ. Μανώλης Γλέζος τοποθέτησε το Κυπριακό ως θέμα αυτοδιάθεσης ενός λαού.

Τουλάχιστον το «ούτε ένας» μπορούμε να το ανατρέψουμε κι εμείς οι ίδιοι. Στη Λευκωσία εκδίδουμε το περιοδικό Αυτοδιάθεση (υπότιτλος: για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα) που κυκλοφορεί σ' όλη την Ελλάδα και Κύπρο.

Λυπούμαστε κ. Ρεζάν για την πτώχευση που επιφέρατε στην Ελληνική δημοσιογραφία.

Δια την Επιτροπή της Αυτοδιάθεσης

Β. Φτωχόπουλλος

Υστερόγραφο για την καταγωγή των Βλάχων

Τύρναβος 25.8.86

Κε Λιθοξόου,

Δίνοντας και απ' την πλευρά μου την τελική διευκρίνιση πάνω στον πρόσφατο Διάλογο-Αντίλογο θάθελα πρώτα να σας ευχαριστήσω για τον γόνιμο διάλογο που προέκυψε απ' τις στήλες των «Τετραδίων» πάνω στο θέμα της καταγωγής των Βλάχων, να αποφύγω την προσπάθεια αντίκρουσης των στοιχείων και πηγών που αναφέρατε και να σταθώ μόνον στην τελευταία παράγραφο της διευκρίνισής σας που αποτελεί και την πεμπτοσύια του διαλόγου μας. Τα ζητήματα αυτά ουδέποτε μας απασχόλησαν σοβαρά και παρασυρμένοι από τον εθνικιστικό χαρακτήρα του Νεοελληνικού κράτους βαπτίσαμε Έλληνες κάθε τι που μιλούσε την Ελληνική (Γραϊκήνη) γλώσσα (επηρρεασμένοι απ' τη γλώσσα της Ορθόδοξης εκκλησίας) και μη Έλληνες αυτόχθονες κατοίκους της γης αυτής επειδή ακριβώς δεν μιλούσαν Ελληνικά. Δεν εξετάσαμε –και κύρια ευθύνη σ' αυτό φέρουν οι ιστορικοί– αν στον ευρύτερο Ελληνικό χώρο κατά την αρχαιότητα μιλούσαν αποκλειστικά και μόνο η Ιωνική διάλεκτος που αργότερα επικράτησε σ' όλο τον χώρο ή μιλούσαν και άλλες γλώσσες συγγενείς της Ιωνικής πάνω στις οποίες επιδλήθηκε και λειτούργησε σαν ενοποιητικό στοιχείο η Ιωνική, η μετέπειτα Αρχαία Ελληνική· αν είχαμε δηλαδή και στην αρχαιότητα έντονη διγλωσσία φυλών που ήταν Ελληνική. Θέλω με τα ερωτήματα αυτά να καταλήξω στο ότι δεν εξετάσαμε κατά πόσο υπήρχαν Ελληνικά φύλα που η διάλεκτός τους ήταν μίγμα των δυο αρχαιοτάτων γλωσσών της Ελληνικής και της Λατινικής. Όμως οι δοκιμωμένοι επιστήμονες μας –πρβλ. Ακαδημία των Αθηνών– ακόμα και σήμερα δεν δέχονται ότι ήταν δυνατό να επιζηήσει δίπλα στην αρχαία Ελληνική –φορέα υψηλού πολιτισμού– η γλώσσα των αγροίκων Λατίνων. Κάποτε θα πρέπει πέρα από σωθινισμούς και κινδυνολογίες να ψάξουμε και να βρούμε την αλήθεια πάνω σ' αυτά. Τελειώνοντας θα 'θελα να εκφράσω τον προβληματισμό, τι είναι τέλος πάντων αυτό που πραγματικά καθορίζει την λεγόμενη εθνική συνείδηση; Μόνο η γλώσσα ή ένας αριθμός παραμέτρων που καθορίζουν την στάση του ατόμου –μέσα στο κοινωνικό σύνολο– απέναντι στις συνολικές αξίες μιας κοινωνίας-ενότητας όπως αυτές διαμορφώθηκαν θέβαια απ' τη γέννηση του αστικού κράτους και μετά δεν μπορούμε να μιλάμε για εθνική συνείδηση στα Βυζαντινά χρόνια εφόσον απότοκοι του αστικού κράτους είναι και οι έννοιες έθνος-εθνική συνείδηση κλπ.

Με τιμή

Χρήστος Ι. Παπαγιάννης

Υ.Γ. Η απάντησή μου αυτή δεν υποχρεώνει το περιοδικό σας να την καταχωρήσει, έχει περισσότερο την έννοια της προσωπικής απάντησης εφόσον απ' την πλευρά σας δόθηκε τελική διευκρίνιση.